

Abstrakt

V této práci se zabývám otázkou, zda je používání konceptu předeterminovanosti koherentní napříč 1) psychoanalytickými teoretickými a kazuistickými texty a 2) různými psychoanalytickými směry. Na základě rozboru nejcitovanějších kazuistik zabývajících se tématem narcismu z okruhu kleiniánské a relační psychoanalýzy dospívám k tomu, že používání konceptu předeterminovanosti není v psychoanalýze zcela koherentní. Tato nekoherence podle mého názoru může být způsobena rozdílným vztahováním se různých autorů k abstraktním metapsychologickým předpokladům. Vliv může hrát i narcismus malých rozdílů, jenž je podle mého názoru patrný mezi zástupci rozdílných psychoanalytických směrů. A v neposlední řadě je možné se na tuto inkoherenci podívat jako na vliv takzvaných implicitních teorií, tedy ne zcela oficiálních a uvědomovaných teorií, jimiž se psychoanalytici v průběhu své praktické klinické práce řídí.

Klíčová slova

Psychoanalytický diskurz, předeterminovanost, rozbor psychoterapeutických kazuistik, vztah teorie a praxe